

nisteriet rettet Henvendelse om den nærmere Forstaaelse af Ministeriets Tilsagn og dets Opfattelse af Lovens Bestemmelser og Betingelser, og disse Henvendelser tog navnlig Overhaand, efter at Ravlin havde antaget Højesteretssagfører Carstensen som sin Sagfører. Under denne vidtløftige Brevveksling rejstes bl. a. Spørgsmaal om, hvorledes Betingelsen i Lovens § 4, Punkt 7, gaaende ud paa, at en eventuel Eneretsbevilling er betinget af,

„at Indvindingsvirksomheden er i Gang inden 4 Aar efter Bevillingens Meddelelse“,
 skulde forstaaes.

Med Hensyn hertil udtalte Ministeriet den 13. December 1935, at man til Opfyldelse af denne Betingelse kun vilde kræve, at Indvindingsvirksomhed rettidig var i Gang for eet Raastof.

Ved en senere Overvejelse af Spørgsmaalet kom man imidlertid til den Opfattelse, at Lovens hele Hensigt rettest maatte opfattes saaledes, at det til Bevarelse af Koncessionen for de enkelte Stoffers Vedkommende maatte kræves, at Indvindingsvirksomhed var i Gang inden 4 Aar for hvert enkelt Stof.

Dette meddelte man Højesteretssagfører Carstensen, men i Stedet for at tage denne Meddelelse til Efterretning blev det besluttet ved et Søgmaal at søge fastslaaet, *enten* at Loven ikke var at forstaa som sidst hævdet af Ministeriet, *eller* at Staten var bundet ved Ministeriets første Udtalelse, uanset hvorledes Loven burde forstaaes. For Paastandene i denne Henseende er Ministeriet ved Landsrettens Dom frifundet.

Det bemærkes, at Sagsøgeren i øvrigt ganske havde misforstaaet Ministeriets Stilling til Spørgsmaalet om selve Koncessionens Udstedelse og derfor fremsat Paastande i denne Henseende, som bidrog til at gøre Indtrykket af Sagen uklart for udenforstaaende.

Sagsfremstillingen for Retten har Højesteretssagfører Carstensen endvidere givet en lidet passende sensationspræget Form, saa at det er forstaaeligt, at Dagspressen, der paa Forhaand maatte have vanskeligt ved at sætte sig ind i denne ret indviklede Sag, har bragt en lang Række urigtige Meddelelser, delvis ledsaget af Angreb paa Ministeriet.

Sluttelig bemærkes, at naar der fra Hr. Ravlins Sagføres Side har været talt om Erstatningskrav over for Ministeriet, er man af den Opfattelse, at saadanne Krav savner retligt Grundlag.

TH. STAUNING.

Til Folketingets Finansudvalg.

Holck,
 Eksp. sekr.